

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

Secvnda Pars Constitvtionvm Capituli Generalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

SECUNDA PAR
CONSTITUTIONVM
Capituli Generalis.

De Potestate Præsidentis, & Visitatorum.

I CAPVT L

PRÆSIDENTI Regimini
quam principali Visitator
Patri Congregationis de
ratur ab omnibus, & e
exhibeatur omnis reuerentia

& loci præminetia. Ipse solus in quocumque
que fuerit Monasterio omnia signa tam particu-
lularia quam Generalia faciat.

2. Teneat penes se sigillum magnum Congregationis: quo utantur Patres, cum aliquo
præcipuum nomine Capituli, vel Regimini
fieri continget. Teneat etiam Registrum
Capituli. Aliæ scripturæ Congregationis pen-
neant in Archiuo. Et claves Archiuo semper
sint apud Præsidentem, vel Abbatem
Monasterii. Nec possint inde extrahi scrip-

ræ vliæ, nisi de eius licentia aut commissione, relicto etiam Chyrographo de extractis.

3. Ad ipsum deferantur singula Congregationis negotia, quæ intra annum occurrerint. Ad eundem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum: quæ duo præmissa aut solus, aut cum aliis Visitatoribus, secundum rerum qualitatem, & eius limitatam potestatem faciat.

4. Possit etiam in iis quæ intra annum occurrerint, & ubi sibi tam pro evitandis quam pro sedandis scandalis expedire videbitur, & pro pace seruanda, cum vno saltem ex Visitatoribus providere. Cuius provisioni & deliberationi omnes, etiam si Visitator fuerit, obedire volumus.

5. Caueat autem ne affectione aut passione aliqua moueatur: sed omnia secundum Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat se per Diffinitores sequentes Capituli puniendum.

6. Statuimus quod Reuer. Pater Præsident non possit accedere aut Curiam Romanam: nisi accedente consensu vtriusque Visitatoris illius Prouinciæ, in qua sua Paternitas fuerit deputata.

7. Item quod nullus Visitatorum ad eandem Curiam possit accedere, nisi de licentia Patris Præsidentis ac Conuiscitatoris sui. Cæteros verò Prælatos & Fratres prohibemus omnino Romam proficisci, nisi accedente consensu Patris Præsidentis, & vtriusque Visitatoris suæ Prouinciæ. Quæ si non facile ha-

beri possent, & periculum esset in mora: licet licentia Patris Præsidentis, aut vnius
 & orum Visitorum, cum consensu Superiorum sui Monasterii.

8. Liceat præterea ei cum aliquo ex Visitoribus illius Prouinciæ, vbi visitandum fuerit, omnia Congregationis Monasteria, quocumque opus fuerit visitare, excepto Monasterio cui anno præterito præfuit, & cuiusquis in secundo gradu illi coniunctus præfuit. Idemque de Visitoribus intelligatur.

9. Caueat etiam ne autoritate officii sui similiter quilibet Visitor Fratrem aliquem de aliquo Monasterio Congregationis præfuit auferat, & eum in Monasterio sibi commisso deputet. Sed si aliqua Fratrum indigebit provisione, duo alii Visitores aut præfuit deus cum vno Visitatore huiusmodi faciant provisionem.

10. Possit autem Præsidentis, consentiente Fratrem mutando & dante & recipiente Prelatis, mutationis licentiam impertiri: ita talem licentiam illis non concedat, quos Capitulum aut Regimen in Dietis, aut Visitores cum per ipsum mutari petissent, reiectis aut aliò quam optassent mutauit: nisi facta fuerit vrgētissima & necessaria causa nouiter emerferit. Hortamur tamen, vt consensus huiusmodi, non tam faciliè concedat: sed Visitoribus quantum fieri potest hanc curam reponat.

11. Cæterum Præsidentis cum duobus Visitatoribus, quoties ex necessitate occurrerit fieri mutationem de aliquo Fratre intra annum de Monasterio ad Monasterium, usque ad tempus Capituli, ubi salus animæ aut corporis Fratris exegerit, disponere possint. Insuper licentiam recipiendi Fratres nostros Novitios ad Professionem, visitationis tempore tantum. Aedificia etiam notabilia in Monasteriis construendi, iuxta consuetudines nostras.

12. Item Præsidentis & Visitatores, vel quilibet eorum, in actu visitationis existens, causas & lites inter Monasteria & Monasteria, ac personas Congregationis audire, & summarie, facti sola veritate inspecta, iudicare possit & terminare. Quod verò iustitia mediante (ut præfertur) iudicaverit vel terminaverit, faciat observari.

13. Item Præsidentis omni tempore absolvere potest Fratres nostros à casibus reservatis. Similiter Visitatores in actu visitationis tantum, etiam ille, qui esset Visitator, actu & non officio.

14. Possit etiam Præsidentis, similiter & quilibet Visitator, ubi ordo iustitiæ exigeret Fratrem aliquem in quocunq; Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum custodiæ recludere: etiam si opus fuerit invito Prælato.

15. Demum Præsidentis, cum omnibus Visitatoribus (quos appellatione Regiminis in-

*Regimen,
est sex Visi-
tatorum,
Ultra Prae-
sidentem.*

telligi volumus) omnem representent Congregationem, & ea exequi possint super quibus fuerint Capituli autoritate muniti.

16. Ordinamus praeterea, quod si intra annum per mortem alicuius Praelati, aut pro quocumque negotio congregare Visitatores & abbatres Patres contigerit: sine consensu Visitorum illius Prouinciae Praesidens id facere non possit, neque etiam locum celebrandae Congregationis eligere.

17. Quod si ad aliam Prouinciam transierit, pro huiusmodi Congregatione celebranda, tunc accedat consensus maioris partis Visitorum utriusque Prouinciae: si vero (quod absit) aliter fecerit, voce actiua, & potestatiua careat in sequenti Capitulo.

18. Habeantque Praesidens, & singuli Visitorum sigilla singula, eiusdem characteris licet PAX: quibus utantur in litteris particularibus ad officium suam spectantibus, nec alteri cuius liceat sigillo simili uti.

19. Litteras vero eisdem sigillis signatas a Praesidens aut Conuicator esset, aperire conuenimus: nisi solis iis ad quos diriguntur, vel eorum licentia, nisi in casu grauis necessitatis.

20. Quod si quis contrafecerit, in tribus primis diebus Mercurii, in pane & aqua ieiunans nec per aliquem huiusmodi praenitentia dispensari possit, nisi in casu grauissimae infirmitatis.

Quando, & qualiter fieri, &c. 87

21. Ad ipsos etiam pertinet cum opus fuerit, aut propter scandalum euitandum, ordinata per Capitulum de omnium consensu suspendere usque ad tempus Generalis Capituli, non tamen ex toto reuocare. Possint etiam, ubi necessitas vigeret aliquod vniuersale in tota Congregatione constituere: usque ad tempus Capituli duntaxat seruandum.

22. Ordinata etiam per predictos pro bono Congregationis, volumus obseruari etiam post eorum officia: nisi reuocentur à successoribus.

23. Et quia munera excæcant oculos sapientium, & subuertunt corda iustorum: Statuimus iuxta factorum Canonum sanctiones, quod nec Præsident, nec Diffinitores, nec Visitatores, etiam Monialium, durante eorum officio accipere vllatenus possint quæcunque munera à Fratribus nostris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuscunque personis de Congregatione. Quod si contrafecerint, priuentur ipsis rebus: & grauiter puniantur secundum qualitatem delicti & personæ.

Quando, & qualiter fieri debeant Visitaciones.

CAP. II.

TEMPVS Visitacionis Monasteriorum nostrorum regulariter deputamus à festo Assumptionis beatæ Mariæ Virginis usque

ad Quadragesimam exclusiue. Intra quod
(nisi legitimo impedimento Visitatores fuerint
impediti) teneantur suum officium compleuisse.
Quod si facere neglexerint, antequam
sequenti priuentur in Capitulo Generali actiua
& passiuua voce. Si verò ambos Visitatores
tempore præfato & causa legitima impeditos
esse contigerit: visitentur quam primò
cessante præfato impedimento si potuerint.
Si verò alter eorum fuerit legitime impeditus,
de consensu vtriusque eligatur alius Visitator,
vel alius Prælati: qui actu tantum Visitator,
& non officio: ita vt intra præfatum
tempus visitatio non omitatur.

2. Hoc planè volentes, quod Visitator officio
semper præcedere debeat Visitatorum actu,
& non officio: licet sit in Congregatione inferior,

3. Cauentur autem, ne in locis audientiarum
ponantur aliqua ornamenta, & post præfatum
diem comedant in Refectorio, communem
Conuentus victum, quantum fieri potest
sequentes.

4. Quamprimum igitur Visitatores Monasterio
quod visitare intendunt applicuerint, captato
tempore congregatisque Prælati Monachis
& Commissis ipsius Monasterii aliquam
breuem puram, non in humanitate pietatis
verbis sub hac forma faciant exhortationem.

5. Fratres charissimi, cum ex debito officio
nostri, autoritate Generalis Capituli Congregationis

gregationis nostræ, venerimus visitare claritates vestras, & Monasterium tam in capite quam in membris: Idcirco si quis vestrum aliquo indiget veniat ad nos, & eum libentissimè audiemus; & iuxta possibilitatem nostram secundum quod desuper dabitur providebimus. Manebimus apud vos tres dies, aut plures, si fuerit necesse. Si verò nullus vestrum aliquo indiget. Deo gratias agite: & in hac pace vestra continuò manete, charitatem inuicem seruantes, obedientiam & reuerentiam ob Dei amorem Patribus impendentes, rigorem Monasticum & observantiam Regularem accensis desideriis confouentes: & si qua alia huiusmodi voluerint breuiter exhortari.

6. Consequenter moneant Prælatum & Monachos, quod si quis pro bono Monasterij sui iudicauerit aliquid insinuandum, liberè loquatur: quoniam intentioni Patrum nostrorum est, quod in Visitationibus vicia tam in capite quam in membris radicitus amputentur, cum ea tamen qua decet humanitate & charitate.

7. Caueat tamen quilibet, ne alicui potissimè Prælato, quauis passione seductus, aliquid falsum imponat, seu aliter quam dictam factumue fuerit referat: aut suspicionibus vel leuiter dictis, seu factis aliquem inculpet. Quod si fieri casu (quod absit) contigerit: diligenter cognita causa huiusmodi, reus sciat se publicè coram Fratribus culpam dicturum,

ac pœna talionis aut aliter prout nobis videbitur puniendum.

8. Postea verò Visitatores exeuntes Capitulum: Primò visitent Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentam, Ecclesiam, Sacristiam, & reliquias, si quæ sunt. Ac deinde tempore congruo sint seorsum cum solo Prelato Monasterii: à quo habeant informationem de Seniorum suorum & aliorum Monachorum conditionibus, videlicet si debita adhibita fuerit diligentia in librorum inquisitione, & si quæ sint personæ de heresi suspectæ. Si Prior, Cantualis & Decani sint solliciti circa sua officia in audiendis Fratrum confessionibus, in Divinis Officiis, & communibus exercitiis, in custodia observantiæ Regularis, in visitationibus quotidianis officinarum Monasterii. Si sibi inuicem sint obedientes & reuerenti, si ceremonias obseruent, & obseruari faciant. Si sint in admonitionibus Fratrum nimis tepidi, aut multum rigidi: si Magister Nouitiorum sit sollicitus circa Nouitios, eos instruendo ad Orationem, ad exercitia spiritualia, ad ceremonias Congregationis consuetas, vt vilia seruitia, ad compositionem interioris hominis quam exterioris, & alia huiusmodi, quæ in Regula & Constitutionibus nostris continentur.

9. Inquirant præterea de idoneitate & conditionibus eorum, ac etiam si in eorum receptione obseruentur præcepta Regule & Constitutionum nostrarum, & si recipiantur

Professionem, secundum priuilegia nostra: videlicet, quod recipiantur de consensu duarum partium Conuentus, & quod profiteantur Prælato sub Cōgregatione, iuxtà formam nobis vsitatam.

10. Interrogent etiam ipsum Prælatum, si in administratione temporalium Cellerarius suum sequatur consilium, & voluntatem. Si Fratibus, potissime infirmis, necessaria ministrat: si sit exemplaris cum Fratibus & secularibus, tam in factis quam in verbis, gestis, & ceteris moribus. Si temporalia Monasterij diligēter gubernat ac ministrat: si libros computorum ac rationum Monasterij sui teneat ordinatos: si instrumenta & alia Monasterij iura diligenter conseruet: si Inuentarium omnium rerum mobilium Monasterii & immobilium habeat. An viderit etiam vnà cum Senioribus computa Monasterii sui. Si Monasterium est debitis aggrauatum: & quantum & quem modum habeat in satisfaciendo. Propter quod volumus, vt Visitatores ante recessum diligenter videant computa debitorum & creditorum Monasterii, nec non redditum & expensas. Quod si viderint Monasterium notabiliter aggrauatum, moneant Prælatum vt se temperet à sumptibus non multum necessariis.

11. Inquirant etiam si qui sint Fratres sibi aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes: & si correcti non se emendauerint.

12. Præterea inquirant, si ea quæ per Visitatores,

tores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata, quantum scilicet ad eos pertinet, obseruentur. Si Regularis obseruantia bene diligenter custoditur: si diuina Officia ordinate dicuntur: si ieiunia Regularia obseruentur: si silentia temporibus debitis iuxta Regulam tenentur: si inuicem reuerentiam exhibeant & honorem, ac si sint compositi in choro quam alibi per Monasterium: & potissimè in conspectu Hospitum, & aliorum: & si se cum eis immiscere non vocati: si Hospites cum humanitate & charitate recipiantur: si eleemosynæ iuxta facultatem Monasterii ordinariè erogantur. Si Præiudicia nostræ Congregationis, quæ in illo sunt Monasterio, aut etiam particularia ipsius Monasterii cautè & diligenter custodiantur, & omnino videant. Si Visitatores anni præteriti in visitationibus suis fuerint negligentes, & superflue curiosi, & de aliis huiusmodi, quæ Regulam & Constitutiones & antiquas Congregationis consuetudines, aut alias prout videbitur concernunt.

13. Consequenter Visitatores in absentia Prælati inquirant segregatim ab vnoquoque prædictorum Seniorum de se ipsis inuicem ac de prædictis omnibus, prout videri cuilibet competere: nec non tam præiudicia & sufficientiam eorum qui promouendi essent, quam sollicitudinem vel negligentiam promotorum diligenter examinent, singulorum merita vel demerita in futuro Capitulo

Quando, & qualiter fieri, &c. 93

lo Diffinitoribus narraturi: iuxta formam superius descriptam, in Capitulo vigesimoquarto primae partis Constitutionum: De Conuentuum reformatione. Ac etiam de qualitate Praelati sui, si sollicitus sit circa obseruantiam Regularem, tam in se quam in Fratribus: si corrigat Fratrum excessus: si frequenter Diuina Officia, & Capitulum culparum: si saepius exeat Monasterium, aut si est facilis ad dandam licentiam aliis, vt ex leui causa exeat: si fuerit exemplaris in sua conuersatione, tam cum Fratribus quam cum Secularibus: si in eo aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excessus, tam in vestimentis, quam in aliis quibuscunque. Si confert de agendis Monasterii cum Senioribus: si saepius, aut semel in praedictis defecerit.

14. Supradicti vero Visitatores interrogent, etiam Sacerdotes Seniores timoratos de praedictis. Caeteros autem Fratres iuniores, non curent interrogare: nisi necessario ipsis pro indaganda alicuius rei veritate videbitur expedire. Si autem vtrò aliquid dixerint, benigne eos audiant: ac exhortentur ad obedientiam & reuerentiam Praelati sui, ad charitatem Fratrum, ac Regularem obseruantiam.

15. Videant praeterea Visitatores cedulam, quam a Scriba habuerunt in Capitulo praeterito, in examinatione ipsius Monasterii: & diligenter examinent quae in ea continentur, si vera fuerint vel falsa Capitulo Generali relata.

16. Videant præterea cedulam, quam habuit Prælati à præfato Scriba tempore Capituli, & si quæ in ea cõtinentur executioni mandauerit.

17. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti & diligenti informatione, tractetur apud semetipsos cum Dei timore, quæ sit monitione, quæ reprehensione, & quæ correctione digna tam in Prælato quam in Senioribus, cæterisque Fratribus. Aduertant tamen facilliter credant omni spiritui, sed probent Spiritus, si ex Deo sunt: nec aliquem nisi sola suspitione condemnent, sed de re latente eos, si de visu, vel auditu, si facilliter, ab homine graui: cæterisque circumstantiis confabularis, omnium prudentia, & matura deliberatione diiudicent. Et si quos culpabiles siue reos deprehendant, simul aut separatim moneant, increpent & corripiant: iuxta excessuum qualitatem. Et secundum Constitutiones nostras ordinent in præmissis, quæ fuerint opportuna: ita vt suo consilio & directione cuncta secundum Deum bene disponant.

18. Possint autem prædicti Visitatores Prælatum, si quem in notabilem excessum deprehenderit incurrisse, aut minus idoneum ad Regimen, adeo quod non absque manifesto scandalo seu graui damno Monasterii vsque ad Capituli Generalis tempus tolerare possit, suspendere: & alium pro eo subrogare. Ad euitanda tamen scandala, nisi dicitur

Quando, & qualiter fieri, &c. 95

rum ad minus officio Visitatorum & Præsidentis cōsensus accesserit, id facere non possint: & si aliàs in Monasterio quiete, & pacifice morari noluerit eum amouere, & ad aliud Monasterium Congregationis nostræ trāsmittere, prout eis videbitur expedire.

19. Possint insuper omnes & singulos Seniores & Officiales Monasterii ab eorum curis & officiis suspendere, & absoluere: & si iudicauerint expedire, ab eorum Monasteriis remouere. Caueant tamen ipsi Visitatores, ne inordinata affectione, Prælatorum & aliorum Fratrum vitia vel excessus dissimulando pallient: seu inordinata passione, plusquam & ubi opus non fuerit aliquem inculpēt seu reprehendant: Nēc secundum beatum Augustinum, quærant quid corrigant, sed corrigāt quod inuenerint. Nam sicut ordinatæ & cū prudentia factæ visitationes sunt causa obseruantia Regularis, conseruandęque Religionis occasio: ita è contrario imprudentes & inordinatæ siue cum passione factæ ruinæ occasionem præstāt. Idcirco si ipsi Visitatores in aliquo exceßerint, sciāt se in Generali Capitulo puniendos.

20. Planè ea quę Visitatores reppererint in suis visitationibus alicuius ponderis seu nota digna, aut quę ipsi componere nequuerint, redigant in vno folio, D. fñitoribus tempore Capituli Generalis referenda.

21. Statuentes, quod si quis Visitatorū, aliquo interueniente impedimento, ad Capitulum

Gene-

Generale minimè venire poterit: per litteras significare teneatur, ea quæ graua & dignitate relatione videbuntur, quæque ipse iudicauerit expedire: super quibus eius conscientiam conueneramus.

22. Sed quia comperimus apud plerumque Prælatorum & aliorum Fratrum nostrorum vilescere visitorum Congregationis auctoritatem, in dedecus huius Officii, & maxime perniciem disciplinæ & obseruantia Regule: Idcirco volumus & præsentis Ordinatione statuimus & mandamus: vt de cæteris Patres Visitatores auctoritate Priuilegiorum nostrorum, & Ordinationum, (quæ maxima est) muniti, viriliter & impigre exequantur officium suum: corrigenda corrigant, mutandos mutent, deponendos deponant: quæ leuiora sunt, per verbum monemus, & hortamur: quæ vero grauiora, vel quæ expedit in posterum obseruari, per verbum imponimus seu mandamus & ordinamus, annotata singula digerant in libello: quem secum deferant ad Capitulum, à Cancellario inter acta Patrum Capituli & Regiminis referenda: vt Præsidens & Diffinitores per singula Monasteria examinare, & inquirere possint, vtutum per eos ordinata, Prælati Cellerarij cæteri seruauerint. Quod si reperti fuerint aliqui præfatis Visitoribus inobedientes, eorum quæ ab illis ordinata fuerint transgressores: nouerint se pro qualitate excessus inobedientiæ puniendos. Ipsi verò Patres

tatores, Dei semper timorem & communem profectam præ oculis habentes, ita circumspectè, grauter & religiosè se habeant, & nõ solum verbis sed etiam factis ædificent visitatos: vt meritò personis eorum reuerentia & obedientia, quæ debetur Officio, possit impendi: & ipsi meminerint visitationum & officii sui Patribus Diffinitoribus rationem exactissimam reddituros.

23. Si qui verò ex ipsis aliquod eorum quæ in visitatione acceperint, quæ sint alicuius momenti, vel vnde scandalum oriatur, aut Fratrem, qui aliquid deposuerit, contra eius voluntatem reuelauerint: ad idem officium persequens quadriennium continuum assumi non valeant. Prælati verò & alii Superiores nullo pacto sint curiosi ad quærendum quis hoc aut illud dixerit vel contra eos aliquid deposuerit: grauter & ipsi si contrafecerint puniendi.

24. Ultimo conuocent in Capitulo Prælatum cum cæteris Fratribus & Commissis: quos breuiter exhortentur ad mutuam charitatem & pacem, nec nõ obedientiam & reuerentiam Prælati, &c. vt supra: & si quid voluerint monere vel corrigere, id faciant cum omni humilitate & charitate: & vale facientes pro se orari petant, & in pace dimittant.

25. Licentiæ verò datæ prædictis, nullius sint valoris, & momenti, nec eis vlla fides adhibeatur: nisi sint in scriptis, cum affixione sigilli Pax, vt in declaratione capituli: de ordine Congregationis plenius continetur.

26. Ut autem omnia prædicta facilius et qui possint, constituentur binis quibusvis Visitatoribus à Diffinitoribus seu Regimini ubi opus esset, singuli Scribæ graues, & inuicem Monachi, qui pro Notario sint: & in Monasteriis visitandis non quidem semper Visitatoribus assistant: sed ea tantum excipiant quæ scripto erunt mandanda: Prælati licet, & cæterorum Fratrum responsiones interrogata Visitatorum, & præterea si sponte ipsi voluerint Visitatoribus aut scribæ tradere, aut verbo exponere quæ cupiant postulent in acta referri. Porro ut omnia quantum fieri potest procedant & secretum neantur: deferatur scribis ipsis iuramentum de silentio tenendo, nec iis publicandis, nisi sibi in visitationibus scribenda fuerint excipienda: grauissimè si contrafecerint, puniendi. Porro Scribæ scripturas omnes ad Visitatorum pertinentes, à se & ab utroque Visitatore subscriptas, visitatoribus ipsis tradent, Scribæ Capituli, vel Cancellario exhibendas. Præterea autem scripturarum nullam omnino volumus apud quenquam præter Regimini neque etiam exemplar remanere: grauius puniendi, qui contrafecerint. Decreta omnia, pro singulis Monasteriis confecta, folio describent: ut possint succedentibus

Visitatoribus tradi, ut valeant inquirere an fuerint executioni mandata.

De amotione, & electione Præsi. 99

De amotione, & electione Præsidentis, Visitatorum,
& aliorum Prælatorum, extra tempus Capituli Ge-
neralis: & de Dietis, siue Congregationi-
bus intra annum, conuo-
candis.

CAP. III.

PRÆSIDENS aut aliquis Visitator si (quod
Deus auertat) hæreticus aut schismaticus
fuerit, corrigatur secundum litteras Pontifi-
cias. Si autem manifestus & voluntarius præ-
uaricator & contemptor Regulæ Sanctissimi
Patris nostri Benedicti, aut Constitutionum
nostre Congregationis, aut ad eò negligens,
& remissus repertus fuerit, quipsum præuarica-
tione, vel negligentia destructio Religionis,
& bonorum operum vel obseruantia Regu-
laris dissolutio, seu scandalum inducatur:
moneatur vsque quater à Visitatoribus vt se
corrigat. Et si se non emendauerit, monea-
tur vt cedat officio: si cedere recusauerit, cla-
rescentibus culpis addantur præfatis Visita-
toribus quinque Patres viciniore Præsiden-
ti, si ipse fuerit Præsidentis, vel duo tantum, si
fuerit Visitator: quorum iudicio si duæ par-
tes consenserint: & periculum esset expecta-
re vsque ad Capitulum: causa cognita ab of-
ficio absoluaatur.

2. Si verò Prælatus tantum & non Visitator,
ob culpas suas amouendus fuerit, præceden-
te admonitione congrua, de communi
Præsidentis, & Visitatorū, vel maioris patris

ipforum consensu absolui poterit: si eis constabit de excessibus, vel defectibus Prælati.

3. Id ipsum fieri poterit, si pro aliquo bene Congregationis, vel ut instituat in alio loco nouiter acceptando, vel iam acceptato fuerit amouendum.

4. Caueant tamen Patres ac diligenter uertant, quod huiusmodi mutationes non faciant, nisi uirgens causa ita exigat: aut manifestum periculum immineat si usque ad Capitulum expectaretur.

5. Ut periculis uero, quæ tempore vacationis Monasteriorum facile euenire possent, ceterius aptiusque occurratur, quia ex Privilegiis Apostolicis tempore huius vacationis auctoritate Præsidentis nulla prouisio fieri potest: Ordinamus quod quando cum quocumque officium Præsidentis vacare contigerit, antiquior Visitator, qui secundum Privilegia, & Ordinationes nostras esse possit, ipso facto remaneat & sit Præsidentis omniaque peragere possit, & omnem habere auctoritatem, ac si in Capitulo Generali Præsidentis electus fuisset: cæteris in anterioribus Constitutionibus contentis in suo robore permanentibus. Ob nimiam uero locorum distantiam, ne propter hoc Congregationis dispendium aliquod generetur, ab huiusmodi Præsidentis successione: Visitatores Præuinciae Siciliae exclusos esse decernimus. Et similiter à Congregationibus seu Dietis quibus in Italia intra annum per Regimen celebrantur

contigerit. Et generaliter vbicunque de certo numero Visitatorum congregando agitur, Prædicti Siciliae Visitatores propter distantiam, & difficultatem eos conuocandi exclusi similiter intelligantur.

6. Visitator verò si aliqua ex prædictis causis amotus fuerit, accedente consensu Præsidentis & cæterorū Visitatorum, vel minoris partis ipsorum, & duorum etiam Prælatorum, vt supra vocatorum, alius in eadem Prouincia eligatur.

7. Prælato verò, quauis causa absoluto, vel si decesserit de Præsidentis ac maioris partis Visitatorum consensu, alius cum Domini timore euitata quam fieri potest aliorum Prælatorum mutatione eligatur. Et vt citius Monasterio Pastore destituto prouideri possit: volumus huiusmodi vacantium Monasteriorum tempore ac mandamus Conuentibus eorum, quatenus omnem adhibeant sollicitudinem (gravius si negligentes fuerint puniendi) vt huiusmodi causam vacationis celerius notam faciant Præsidenti: aut si is vnde Monasterium vacare contigerit Præsidentis fuerit, Visitatori: qui omni mora postposita, cæteros omnes Visitatores vbi decreuerit conuocet: Quos si intra quindecim dies, vel plus vel minus sicut Pater Præsidentis iudicauerit expedire, postquam id cognouerit, & adesse non posse perpenderit: ne ex longa vacatione periculum occurrat, Ordinamus quod tot Prælatos viciniore habentes titu-

lum & administrationem simul: nec aliter
quod desunt Visitatores. suo & congrega-
rum Visitorum iudicio eligendos aduocari
& Monasterio provideat. Praefatorum
Praesidentis Visitorum aut Praelatorum
latenas admittatur renuntiatio, nisi ex legi-
ma causa, & totius Regiminis accedente con-
sensu, supplendo vocem alicuius Praelati
vox Regiminis vlla deesset.

8. Aduertant autem, quod si quando
huiusmodi, & similibus Congregationibus
aliquam fieri contigerit, non sint nisi septem
computatis omnibus: vt totum Regimen
praesentent. In quibus quidem Congrega-
tionibus in omnibus expediendis & quaerendis
contigerit, nihil censeatur conclusum, nisi
ex tribus partibus duae consentiant: in qua
quidem Congregatione, tantum septem
ter sint. Et sint diversorum Monasteriorum
Professi: ita quod duo eiusdem Monasterii
Professi dictis Congregationibus interuenire
non possint. Quae quidem Ordinatio in
omnibus provisionibus quas intra annum
contigerit inuolabiliter obseruetur: ce-
cepto si (quod Deus auertat) Praesiden-
tem aut Visitatorem intra annum amoueri
necesse fuerit. In quo casu antiqua, quae
in eodem Capitulo posita est, seruabitur
ordinatio. Et quoties contigerit per Prae-
sidentem: pro alicuius Monasterii vel Prae-
sidentem, intra annum Congregationem

quã seu Regimen conuocari, vt electio sit libera, legitima, & iuridica, & quia in specie, huic, vel illi Monasterio melius, quam in genere prouidetur: possint Patres conuocati quos sibi placuerit nominare, dummodo trinam habeant Visitatorũ approbationẽ. Quibus in cedula redactis, balotentur omnes secundum Professionis ordinem: & qui plures voces habuerit (dummodo duæ partes Congregatorum Patrum in eam conuenerint) cæteris præferatur. In uocum autem paritate, Professione Superior præponatur. Et non solũ in prædictis, sed etiam in quibuscunque aliis de quibus per Patrem Præsidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Præsidens & debeat quæcunque proponere, super quibus ab aliquo congregatorum Patrum fuerit requisitus. Pro pace autem & unitate seruãda, & vt magis opportunẽ Monasteriis omnibus prouideri possit, expletis uisitationibus Regni, & Lombardiæ, conueniat Præsidens cũ Visitatoribus utriusque Prouinciæ, si fieri potest, in aliquo commodo Monasterio, vt Bononiæ, Cesenæ, aut Florentiæ: & ibi Dieta celebrent pro occurrentibus negotiis expediendis.

9. Nullus autem Fratrum nostrorum tẽpore huius Congregationis præsumat aliqua prætexta occasione venire illuc, vel ad loca circumuicina non uocatus, sub eadem pœna qua supra in capitulo secundo primæ partis puniuntur huiusmodi uenientes ad Capitulum

non vocati. Si verò Prælatus fuerit, voce ad
ua & passiuua in electione Diffinitorum pro
ximè futura careat.

10. Ne verò ex huiusmodi vacationibus Mo
nasteriis nostris dispendium aliquod, præ
tim in spiritualibus, euenire queat: Statu
mus, vt de cætero in locis sic vacantibus,
vices Prælati gerunt in ipsis Monasteriis,
iurisdictionem habeant in spiritualibus, quan
dum viueret aut præsens aderat Prælatus
bebat. Idem quoque censemus, cum Prælati
ad Capitulum accesserint generale: quatenus
authoritatem in prædictis tantum duobus
casibus, vices Prælatorum gerentes habere
volumus vsque ad accessum instituendi Præ
lati ad Monasterium, vel sic instituti nouam
dispositionem, etiam si talis vices gerens
interim mutatus fuerit. Sed & ipsi Prælati,
quando propter eorum absentiam Monasteria
detrimenta incurrant maximè in spiri
tualibus, constitutis in Monasteriis suis Officia
libus, Prioribus Claustralibus, qua funguntur
sint, si eos abesse contingat super casibus
seruatis erga Fratres, & reliqua sicut oportet
num fuerit declarent.

11. Cellerarii verò & alii Fratres qui tempo
ralia administrant, prædictis temporibus
ipsum vt præmisimus vicem Prælatorum gerentes
recurrant & obediens sint: consilio
que, & voluntate eorum cuncta faciant, & res
sponant.

12. Ordinamus autem quod Prælati ad pa
cc

cem conseruandam inter suos ministros, ordinent & disponant omnia taliter ante recessum: quod & Prior & Cellerarius sciant quid agendum in negotiis Monasterii, & in vendendis & emendis rebus, & aliis.

De Monachorum, & aliorum Fratrum mutatione.

CAP. III.

SICVT Prælatorum ita & Fratrum nostræ Congregationis discreta mutatio, plerumque utilis, & necessaria est; attenta præsertim vniuersali vnitæ totius corporis congregationis. Fit enim vt cum de Monasterio ad Monasterium transferuntur, charitas plurimum augeatur, & affectio communior fiat: dum multa Monasteria vnum corpus congregationis esse charitate hoc efficiente experiuntur.

2. Si quando ergò etiam extra tempus Capituli Fratrem aliquem ipso etiam vel Prælato suo inuito, Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandauerint, eis omnino parendum censemus. Similiter si in visitatione aut etiam post visitationem alicuius Monasterii Visitatores id agendum iudicauerint: volumus vt eis obediatur, vt supra proximè præcedenti Capitulo.

3. Si autem necessaria & legitima causa subsisten-

listente, vtpotà pro Monasterio reformã
 infirmitate superueniente vel superuentu
 si citius mutatio aëris non succurrat, vel
 vitãdo scãdalo, & similibus Præsidents &
 illius Monasterii Visitatores Fratrem muta
 dum mãdauerint, etiam inuitis Prælatis ma
 tente, & recipiente, ac etiam ipso Fratrem
 obediendum maudamus. Vrgente vero ca
 sa arduæ necessitatis, vel vbi periculum est
 in mora, mandante tantum vno illius Mon
 asterii Visitatore, omnino pareatur. Præsident
 autem, vsque ad Capitulum mandari tantum
 debeant, & sic obedientia exhibenda qu
 tempore vel firmabitur mutatio, vel reuoc
 bitur.

4. Vbi autem necessitas, aut manifesta
 tas requireret, possint Prælati inuicem tra
 mittere Fratres, ac etiam stabilice: dum
 do concorditer fiat, & cum voluntate Fratrum
 mittendi, adiuncta tamen Præsidentis
 centia.

5. At si quis Frater infra annum ex manifesta
 causa periculi animæ vel corporis mutari
 tierit: Visitator ipsius Monasterii, habitum
 formatione à Prælato ipsius Fratris, & in
 modè fieri poterit etiam Seniorum, & Med
 ci, vbi de corporis periculo agitur, si verum
 pe. erit & bonum esse iudicauerit, Fratri con
 sentiat: & prouideat de Monasterio idone
 cuius iudicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ causæ non adierint
 occasio detur sponte vagandi, maximè si

ciliter & importunè, aut cum scandalo aliorum Fratrum seu Monasteriorum impedimento, licentia requiratur: quia tunc huiusmodi mutatio tam ipsis Fratribus quam Monasteriis experientia magistra, vt plurimum noscitur esse damnosa: ei licentia minimè concedatur. Quod si iterum adiecerit petere, & sua importunitate licentiam extorquere voluerit: non ei annuatur, sed grauiter puniatur.

7. Ordinamus insuper quod nullus Visitatorum, etiam si Præsidentis fuerit, auctoritate officii sui aut alio quouis modo, possit aliquè Fratrem de aliquo Monasterio nostræ Congregationis auferre: & eum in Monasterio sibi commisso deputare: sed si aliqua indigebit Fratrum prouisione, duo alii Visitatores aut Præsidentis cum vno Visitatore huiusmodi sibi faciat prouisionem.

8. In Congregationibus, autem quæ fiunt infra annum, hortamur Patres ne fiant mutationes Fratrum, nisi in casu alicuius necessariæ prouisionis: sed reseruentur Visitatoribus in actu visitationis: quia tunc melior notitia dictorum Fratrum & causarum haberi poterit. & per hæc non intelligitur derogatum constitutioni superius factæ de mutationibus, in capitulo vigesimoquarto,

de Conuentuum reformatione.

De expensis faciendis in mutationibus Fratrum

CAP. V.

IN expensis faciendis circa mutationem Fratrum, Declaramus quod Monasteria quæ accedunt mutati ad omnem tenentur habere expensam. Monasteria tamen à quibus receditur, provideant mutatis de omnibus sibi in itinere necessariis, saltem in pecunia, ut supradictum est capitulo sexagesimo primo.

2. Si verò aliquis grauis infirmitatis causa mittetur de Monasterio ad Monasterium, vel si contingeret aliquem Fratrem ad eum in corrigibilem, & scandalosum (quod debeat auertere) ut in proprio Monasterio propter scandalum aut legitimam causam, in primo custodiæ recludi seu puniri non possit, in alio Monasterio esset recludendus: in talibus casibus, Monasterium de quo mittitur, expensas itineris provideat Monasterio ad quod est missus etiam de necessariis illi Fratris. Censemus enim sufficere, quod Monasteria ad quod tales, ut præmittitur infirmi & scandalosi mittuntur ipsorum incommoditates grauentur, absque hoc quod etiam eis de necessariis provideat.

De Fratribus mittendis ad Sanctum Paulum.

C A P. VI.

SALVTI Fratrum ad Sanctum Paulum Romam mittendorum consulere cupientes, mandamus omnibus & singulis Prælati, de quorum Monasteriis Fratres ipsi assumuntur: vt ipsos ad prædictum Monasteriũ sancti Pauli non mittant, nisi transacto mense Septembris. Ipsi verò Fratres interim cum omni humilitate pareant & obediant dictis Prælati, perindè ac si Conuentuales essent illorum Monasteriorum. Præmoneant autè Prælati præfatos Fratres, vt discedentes à Monasteriis suis tempore congruo recto tramite non girouagantes Romam proficiscantur, grauitè si secus fecerint puniendi. Qui si equos duxerint, de vestimentorum suorum pecuniis emptos aut aliunde habitos seu acquisitos, mox vt applicuerint ad Monasteriũ, sicut omnem pecuniam, ita etiam præfatos equos Prælato aut Superiori consignent. In quorum potestate erit, prædictos equos pro necessitate Monasterii retinere, aut si maluerint ipsos venundare.

2. Teneatur etiam Prælatus transmittere Fratres S. Pauli, pro sanitate seruanda, extra Monasterium illicò celebrata festiuitate Apostolorum Petri & Pauli, ad Monasteria Re-

gni,

gni, & Tuscia: quæ quidem, pro expensis
hil possint exigere.

3. Insuper ne Monasterium præfatum in
pensis extraordinariè graueur, volumus
qui ad Urbem pro causis sollicitandis ac-
serint, teneantur releuare Monasterium
dictam, de scutis tribus aureis in mensura
qualibet persona, & totidem pro iumentis
excipiendo tamen à prædictis personam
ris Præsidentis & aliorum Patrum, qui
utilitate & negotiis Congregationis ad Ca-
am accesserint.

4. Cum autem ad aures nostras peruen-
mutatos à S. Paulo multa secum superflua
transportare: idcirco imponimus mutatis
prædicto Monasterio, sub pœna degradatio-
nis, antequam discedant suas sarcinulas
bati vel Superiori ostendant. Et cum primi-
ad Monasteria sua applicuerint, sarcinulas
ctas Præfato suo representent cum affectu
omnia superflua eis auferantur: vt sic in
mnitau Monasterii Sancti Pauli promou-
tur, & omnis proprietatis occasio à Fratribus
nostris penitus amputetur. Quæ Ordinatio
extenditur etiam ad alios ad alia Monasteria
mutatos: vt in Capitulo sexagesimo septimo
Regule.

5. In fauorem quoque Vassallorum Mon-
sterii S. Pauli de Vrbe, ne cum graui suo
spendio & incommodo pro leuibus causis
cess: habeant venire aut mittere ad Capitu-
lum Generale: tanquam Pii Patres filiorum

indeiunitati expensis & laboribus consulentes, Statuimus, & Ordinamus, vt ad venerabilem Abbatem. S. Pauli immediatè Dominum & Superiorem suum qui pro tempore fuerit, semper vt decet recursum habeat. Cui eò magis præfatos eius vasallos & enxius cõmendamus: quo fideiiores in dies & magis deuotos nobis, & eidem Monasterio effici experimur. Quod si qua magis ardua emerlerint, aut in aliquo a præfato Abbate se lesos aut grauatos senserint: recursum inde ad Patres Visitatores pro tempore existentes habeant. Quibus quando Monasterium S. Pauli visitant, vt etiam oppida eiusdem Monasterii visitent imponimus, & quantum ad hoc vices Diffinitorii nostras committimus. Quærelas & differentias pro quibus ad Capitulum venturi essent audiant, decident, & summarie iustitiam ministrent. Quæ omnia vt commodius in prædictorum vasallorum beneficium, & quietem exequi valeant, Nazanum se transferant Visitatores præfati: & singulis oppidis præsentiam suam significare teneantur, eamque ibi moram trahere quam pro necessitate prædictorum ad affectum huius Constitutionis nostre iudicauerint expedire.

De Monasteriis nouiter acceptandis.

C A P. VII.

NE facilitate qualibet, sed maturè & cōspectè in acceptandis Monasteriis procedatur: volumus quod Generale Capitulum (ad quod solum huiusmodi acceptationes pertinere decernimus) primò attendat de acceptando Monasterio aliquo tractari si reformatis Congregationis Monasterii sufficienter supersint Patres & Fratres qui sufficiant reformationi nouiter acceptandi Monasterij: Qui si reperti fuerint, mittantur duo graues & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendū in quibus conditiones qui requiruntur ad Regularem obseruantiam. Videlicet, quod sit in bono aere & situ spatiofo, solitario & non tumultuoso, & si in ciuitate vel extra Ciuitatem, prope milliare, vel circa: vt non inquietetur bellorum tumultibus, nec grauentur Fratres ex itineris longitudine, & in loco ubi non possint fieri turres & propugnacula. Sit sine cura animarum, & habeat officina vtilis & necessarias ad Regularem obseruantiam, vel quod faciliter reduci possit. Si habeat libros, paramenta, calices, & cetera necessaria ad Diuinum cultum. Si habeat possessiones siue redditus pecuniarum in loco tuto & pacifico: quæ sufficiant pro sexdecim

dis. cim personis & aliis Monasterij oneribus supportandis. Quod non sit debitis aggrauatum & si qua sunt huiusmodi. Quæ omnia diligenter discussa, fideliter referant Capitulo, siue Regimini, aut aliter prout Capitulum decreuerit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro maiori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis ac etiam si Monasterium sit in ciuitate pacifica, vbi verisimiliter speratur animarum fructus, decreuerint acceptandum: non prius mittantur Fratres ad dictum Monasterium, nisi vnitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi officinæ & mansiones Fratrum antea fuerint competenter reparata.

2. Aut si contigerit tale Monasterium habere Abbatem, siue Commendatarium, qui nollet titulo renuntiare: tunc in eo casu per cessam vel decessum poterunt fieri pacta & conventiones cum Prælato prædicto, prout melius & vtilius pro Congregatione videbitur expedire: quæ in publicam formam redacta, eò ipso confirmationis Apostolicæ sunt robore suffulta: vt patet per Priuilegia sanctæ memoriæ Eugenij Papæ IIII. sub Dat. M. CCCCXXXII. Nono Calend. Decembris. §. Adicientes. Et Alexandri VI. sub Dat. M. D. I. Calend. Aprilis. §. Ac etiam præsentia. Quæ Priuilegia inspiciantur. Quo facto provideant de Prælato, Senioribus, & sufficienti Conuentu, iuxtà conditionem

Monasterii: ita ut ipse Prælatus, Seniores
 uentusque sint omnino personæ exemplæ
 & quæ futuræ sint ad ædificationem seculi
 um non autem ad destructionem: uisita-
 geatur omnium affectus & deuotio erga
 gregationem nostram. Et qui ad hæc Mo-
 nasteria deputati sunt, eò ipso teneantur
 am obedientiam se transferre: secus de-
 nantur, & ultra depositionem insuper
 uiter puniantur.

3. Quod si Capitulo generali videbitur,
 iusmodi reformationem intra annum
 debere: committant Regimini, iuxta præ-
 ctam formam. Quoties autem intra annum
 tractandum esset de reformatione
 Monasterii, eò quod periculosa esset
 usque ad Capituli tempus, habeatur recu-
 ad Præsidentem. Qui si vnâ cum Visita-
 bus & aliis Prælatis (ut supra in Capitulo
 tio de amouitione Præsidentis) de commu-
 cõsensu iudicauerint huiusmodi accepta-
 nem esse uilem & necessariam nostræ Co-
 gregationi: mittant duos idoneos Patres
 inquirendum de Monasterii conditionibus
 iuxta omnia supradicta: & referant Capitulo
 proximè futuro, si differri poterit. Si autem
 periculum esset in mora, ut prædictum
 tunc per ipsos Patres tale Monasterium
 ceptetur: maximè si tale esset, cuius refor-
 tio cederet euidenter in magnum Congrega-
 tionis commodum & augmentum. Ad
 tant tamen Regimen, & Patres mittendos
 inuestigandas Monasterii condiciones ne-

quid promittant, aut se se obligent verbis alicui: sed omnia referant Capitulo vel Regimini terminanda, vt supra.

4. Cæterum strictius inhiemus: ne aliquod, ex nostre Congregationis Monasteriis dimittatur, aut ab ipsa Congregatione alienetur: nisi ex quatuor tres partes omnium Fratrum, qui habent vocem in Capitulo Generali consentiant. Hoc tamen non intelligimus, quin in casu permutationis, id fieri possit: scilicet si dimittatur vnum, vt in eadem diœcesi aliud acceptetur.

5. Si verò de aliquo Monasterio Monialium sub cura Cōgregationis, aut particularis Monasterii nostri acceptando tractabitur quod (quantum possibile erit, omnino est euitandum) nisi de consensu duarum partium Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad visitationem tantum, acceptari non possit.

De anniuersariis perpetuo celebrandis.

CAP. VIII.

NE tantorum bonorum inerti obliuione memoria sopiatur, quanta per summum Pontificem diuinæ memoriæ Eugenium quartum huic Congregationi nostre gratis, Præiilegiis, beneficiis innumeris collata sunt, per quæ non modo stabilita, verum etiã plurimum augmentata existit: Irreuocabili edicto statuimus per omnia nostra Cōgregatio-

nis Monasteria presentia & futura, singulis annis die vigesimo tertio Februarii anniu-
sarium conuentualiter celebrari, pro e-
dem Eugenii summi Pōtificis placida re-
Aliud consimiliter eadem firmitate celebra-
statuimus die decimonono Septembris,
felici requie Reuer. P. Ludouici Barbo,
fundatoris huius nostræ Congregationis
præcipui directoris institutorisque, quoniam
Abbaris S. Iustinae Paduanæ & deinde pro
miori stabilitate præfatæ Congregationis
Episcopum Teruifinum assumpti.

2. Fiant præterea, annuatim tria anniuer-
saria conuentualiter, vnum pro omnibus Fra-
tribus nostræ Congregationis: aliud pro Be-
nefactoribus nostris defunctis: Tertium ve-
rò pro Benefactoribus viuis, dicendo Missam
pro peccatis. Quæ anniuersaria celebrentur
per Monasteria nostræ Congregationis
primam diem Septembris, diebus quibus
bilis celebrari poterunt.

3. Quoniam insuper R. D. Guido de Ge-
zaga, dum ageret in humanis, præcipuus
benefactor nostræ Congregationis exiit,
præsertim Monasteriorum S. Bened. Cti, S.
Iustinae, S. Mariæ de Pratalea, S. Georgii Mar-
ris, S. Euphemie Brixienfis, & Abbatie
rentia: Idcirco omnibus & singulis præ-
Monasteriis singulis annis, pro animarum
remedio ad beneplacitum Capituli Gene-
ralis, anniuersarium depositionis diem im-
nimus celebrandum, qui anniuersarius
est decima Septembris.